

Tajne służby, kompromaty i wojna rosyjsko-ukraińska

26 lutego 2022

Świat tajnych służb państwowych jest na ogół niedostępny dla przeciętnych zjadaczy chleba. Instytucje te, bardzo hermetyczne, utrzymują w ścisłej tajemnicy technologię którą dysponują, dane swoich współpracowników czy też swoje metody działania. Co jakiś czas jednak do opinii publicznej przeciekają różne ciekawostki wywodzące się z tego tajnego świata politycznych intryg, konspiracji, morderstw, handlu narkotykami czy pedofilii.

Najlepszym przykładem tego jest afera Jeffreya Epsteina, amerykańsko-żydowskiego finansisty, który całymi latami organizował dla amerykańskich polityków spotkania z bardzo młodymi dziewczynami, w czasie których Ci byli nagrywani, aby potem mogli być szantażowani przez agencję wywiadowczą, dla której pracowali Epstein oraz jego ludzie. A według Ariego Ben-Menasze, byłego funkcjonariusza izraelskiej wojskowej rozwiadki, to właśnie Aman, wywiad Izraelskich Sił Obronnych był pracodawcą Epsteina oraz jego współpracownicy Ghislaine Maxwell.

Ari Ben-Menashe. (From his memoir, "Profits of War")

In an interview with *Consortium News*, former Israeli intelligence officer Ari Ben-Menashe said Epstein did not work with Mossad. "Military intelligence was who he was working with," said Ben-Menashe. "Big difference," he said. "He never worked with Mossad, and Robert Maxwell never did, either. It was military intelligence."

Ben-Menashe claimed Robert Maxwell was Epstein's "tie over. Robert Maxwell was the conduit [in the Iran-Contra scandal]. The financial conduit."

In "*Epstein: Dead Men Tell No Tales*," a book published in December, Ben-Menashe is quoted as saying he worked with Robert Maxwell who introduced his daughter and Epstein to

Wykorzystywanie materiałów kompromitujących, na których uchwycono ważne osobistości tego świata, nie jest niczym nowym w świecie tajnych służb. W Polsce, kraju w którym służby specjalne i wykorzystywane przez nie taśmy pornograficzne, w wyniku antyrosyjskiej propagandy, wylewającej się całymi latami z mediów głównego nurtu, są kojarzone właściwie wyłącznie z FSB, GRU, KGB czy innych służb mocarstwa ze stolicą w Moskwie, prawie nie wspomina się o tym, że ktoś inny, jak tylko ta zła i wstrętna Rosja, mógłby korzystać z takich brudnych zagrywek.

Przy okazji afery Cambridge Analytica wyszło na jaw, że ludzie tej organizacji, związanej m.in. z brytyjskimi tajnymi strukturami politycznymi, we współpracy z izraelskimi prywatnymi organizacjami wywiadowczymi, mogli nagrywać wpływowych polityków z Europy Wschodniej w trakcie ich schadzek z młodymi ukraińskimi dziewczynami. Próżno jednak o tym znaleźć informacje w polskich mediach, zarówno tych lewoskrętnych jak i prawoskrętnych.

O tym, że kraje takie jak Izrael czy Stany Zjednoczone mogą również wykorzystywać materiały kompromitujące do sterowania ważnymi osobistościami sceny politycznej z mediów polskojęzycznych z pewnością nigdy się nie dowiemy.

Amerykański wywiad jednak sam zaprezentował kiedyś swoje możliwości szantażu poprzez taśmy pornograficzne w celu wywarcia wpływu na ważnych polityków z konkurencyjnych wobec siebie sił politycznych.

W 22 odcinku 4 serii serialu „Alias: Agentka o stu twarzach” zaprezentowano możliwości i metody jakimi wówczas, na samym początku XXI wieku, mogły dysponować amerykańskie służby.

W powyższym fragmencie pokazano jak funkcjonariusze CIA, dysponujący całą bazą danych wpływowych ludzi, wraz z materiałami ich kompromitującymi, mogą wpłynąć na rosyjskie elity polityczne, tak aby zapobiec „końcowi świata”.

Serial ten jest rzecz jasna propagandą. Propagandą wykreowaną przez właśnie Centralną Agencję Wywiadowczą Stanów Zjednoczonych.

W jego produkcję, w pierwszej fazie, zaangażowany był Chase Brandon, funkcjonariusz CIA z 35-letnim stażem, w tym 25-letnim jako tajny agent. Brandon był pierwszym łącznikiem amerykańskiego wywiadu z przemysłem filmowym, który miał za zadanie wywierać wpływ na filmowców, aby Ci kręcili obrazy filmowe korzystne dla wizerunku agencji.

W serialu tym główną rolę zagrała Jennifer Garner, aktorka ściśle współpracująca z CIA, chociażby przy okazji kręcenia przez nią propagandowego materiału wideo, w którym zachęca ona do pracy dla amerykańskiego wywiadu.

Dzięki temu filmowi widownia oglądająca serial „Alias” wzrosła w USA z ponad 9 do ponad 10 mln.

Ale to nie wszystko. Serial „Alias: Agentka o stu twarzach” często był najchętniej oglądanym materiałem telewizyjnym w

wieczory, w które był puszczany, wśród Amerykanów w wieku od 18 do 49 lat. A więc wśród tych, którzy mogliby stać się potencjalnymi pracownikami CIA.

Materiał ten był także pokazywany na targach pracy w szkołach wyższych w całych Stanach Zjednoczonych.

Jak podaje Nicholas Schou, autor książki „Spooked: Jak CIA manipuluje mediami i oszukuje Hollywood” w artykule dla The Atlantic: „Scenarzysta i reżyser Peter Landesman zgodził się, że niektórzy filmowcy zbyt łatwo dają się omamić konsultantom, którzy opowiadają awanturnicze historie ze swojego tajnego życia.”

Biorąc więc pod uwagę, że funkcjonariusze amerykańskiego wywiadu, doradzający filmowcom, lubią przemycać w ich obrazach historię swojego życia, nie trudno domyśleć się że przedstawiona sytuacja, w której to jeden z funkcjonariuszy CIA zbiera materiały kompromitujące na wpływowe osobistości świata polityki, nie jest jedynie wymysłem wyobraźni scenarzystów lecz ma także odzwierciedlenie w rzeczywistości.

Serial ten był nagrywany w pierwszych latach XXI wieku. Biorąc pod uwagę postęp technologiczny, dzisiaj tajne służby, dzięki chociażby zdalnemu przejmowaniu kontroli nad sprzętem elektronicznym oraz zdalnym uruchamianiem w nim kamer wideo, mogą dużo prościej wejść w posiadanie materiału za pomocą którego mogą wywierać wpływ na określone osoby.

Serial „Alias” to nie tylko współpracowniczka CIA Jennifer Garner, której ówczesny partner a następnie mąż, Ben Affleck, również jest ważnym człowiekiem amerykańskiego wywiadu w Hollywood (razem z CIA brał udział w produkcjach filmowych takich jak „Suma wszystkich strachów” czy też „Operacja Argo”). To także producenci, którzy mają na swoim koncie współpracę z wywiadem oraz tworzenie filmów, wysławiających amerykańskie tajne służby.

J. J. Abrams, autor scenariusza serialu z Jennifer Garner w

roli głównej, był także producentem oraz reżyserem wielu filmów z serii „Mission Impossible”, która również powstawała we współpracy z CIA i która ukazywała agencję w pozytywnym świetle. Ponadto inni producenci „Alias”, jak chociażby Roberto Orci czy Alex Kurtzman, również brali udział w produkcji filmów, kręconych przy współpracy z CIA.

Tom Cruise, aktor występujący w filmach produkowanych przez Orciego, Kurtzmana czy też Abramsa, przed występem w filmach Mission Impossible konsultuje się z pracownikami amerykańskiego wywiadu po to, aby CIA została przedstawiona w jak najlepszym świetle. Miał on mieć podobno także kontakt z łącznikiem CIA z Hollywoodem Paulem Barry’em, poprzez Ricky’ego Nicitę, którego żona założyła razem z Cruisem wytwórnię filmową Cruise/Wagner Productions. Cruise miał także zamiar zagrać w filmie „Salt” z Danielem Olbrychskim i Angeliną Jolie, który również powstawał przy udziale amerykańskiego wywiadu.

Biorąc więc pod uwagę nasycenie filmowców produkujących serial „Alias” ludźmi w różny sposób związanymi z amerykańskim wywiadem, w tym bezpośrednio doradztwo CIA w pierwszym sezonie oraz inspirację do kręcenia kolejnych, nie trudno domyśleć się, że chociaż w pewnym stopniu odzwierciedlał on metody pracy oraz możliwości i technologię jakimi dysponował wówczas

amerykański wywiad.

Biorąc pod uwagę, że seks oraz pornografia są najważniejszą bronią tajnych służb, właściwie od zawsze, nie trudno się domyśleć że i dzisiaj agencje wywiadowcze mogą tej broni używać w celu wywarcia dla siebie korzystnego wpływu. A dysponując technologią, która zapewne dopiero za ileś lat wejdzie do powszechnego użycia, ich możliwości korzystania z niej dla interesu własnego kraju, są zapewne trudne do wyobrażenia dla przeciętnego człowieka.

Wiedząc więc że CIA we wspieranych przez siebie produkcjach filmowych przemycała obrazy sugerujące, że amerykański wywiad może dysponować bazą danych wpływowych polityków wraz z kompromitującymi ich materiałami, można z dużą dozą prawdopodobieństwa stwierdzić, że mogą oni zza kulis sterować procesami politycznymi na niewyobrażalną dla przeciętnego człowieka skalę.

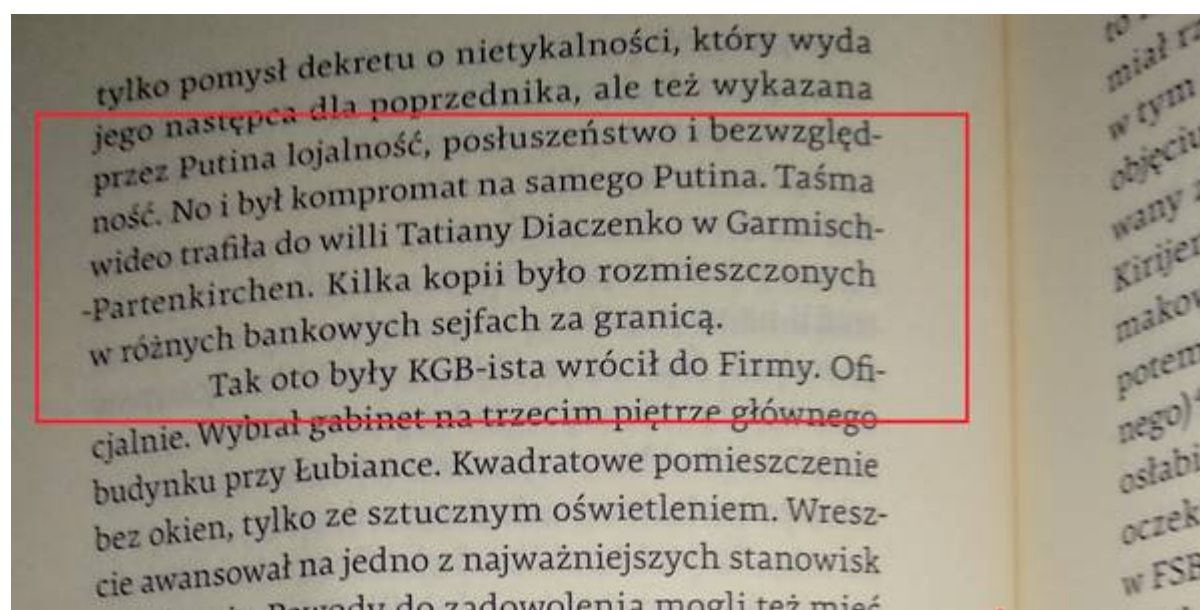
Pytanie więc: czy mogą oni wywierać wpływ na procesy polityczne w Rosji, aby ta prowadziła politykę zbieżną z interesem amerykańskim? No cóż, skoro CIA sugerowała, poprzez serial „Alias”, że mogą to czemuż mamy jej nie wierzyć?

Autorka książki „The CIA in Hollywood” Tricia Jenkins twierdzi, że amerykański wywiad odpuścił sobie współpracę z producentami „Alias” w drugim oraz kolejnych sezonach tego serialu. Jednak jak sama zauważa, przemykanie w kolejnych sezonach nieprzychylnego obrazu CIA mogło być na rękę agencji, biorąc pod uwagę trwającą wówczas wojnę z terrorem.

W kolejnych sezonach, w przeciwieństwie do pierwszego, amerykański wywiad stosuje już „brudne” zagrywki w celu bezwzględного osiągnięcia przez siebie zamierzonych celów, przede wszystkich związanych z „wojną z terrorem” i ratowaniem świata. A te szczytne cele, według Jenkins, wymagają stosowania metod wykraczających poza moralnie akceptowalne.

Czy więc metoda z 4 sezonu, polegająca na osiągnięciu korzyści

poprzez szantaż materiałem pornograficznym, jest właśnie takim dozwolonym przez sytuację, moralnie nagannym czynem koniecznym, zwłaszcza w obliczu możliwości zagłady ludzkości? Jeżeli tak i jeżeli amerykański wywiad faktycznie zbiera haki na czołowych światowych polityków to czemuż by tak nie zaszantażować Rosjan, aby wyprowadzili oni swoją armię z terytorium Ukrainy? Jeżeli CIA zbiera haki na polityków to Rosjanie, Chińczycy oraz Irańczycy zapewne otwierają ich bazę danych.

No chyba, że Amerykanie tego nie chcą. Wtedy wszystko by się zgadzało i brak zakulisowych machinacji w celu ratowania świata i pokoju byłby w pełni zrozumiały.

Autorstwo: Terminator 2019

Źródło: WolneMedia.net

Źródłografia

1. Abramson S., „Proof of Conspiracy. How Trump's international collusion is threatening american democracy”, Londyn 2019
2. Jenkins T., „The CIA in Hollywood”, Austin 2012
3. Kuczyński G., „Tron we krwi”, Warszawa 2017

4. „Alias: Agentka o stu twarzach”, sezon 4, odcinek 22

5.

<https://wolnemedi.net/israeli-connection-czyli-o-tym-kto-nagrywawal-polskich-politykow/>

6.

<https://www.theatlantic.com/entertainment/archive/2016/07/operation-tinseltown-how-the-cia-manipulates-hollywood/491138/>

7. [https://en.wikipedia.org/wiki/Alias_\(TV_series\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Alias_(TV_series))

8. https://en.wikipedia.org/wiki/Alex_Kurtzman

9. https://en.wikipedia.org/wiki/Roberto_Orci

10.

<https://consortiumnews.com/2020/06/18/epstein-case-documentaries-wont-touch-ales-of-intel-ties/>